

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 4/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. **RED_constructor s. r. o.**, Pribišova 47, Bratislava, a 2. **REZIDENCIA KALVÁRKA s. r. o.**, Pribišova 47, Bratislava, zastúpených ius aegis s. r. o., Trnavská cesta 100, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/21/2025 z 24. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. decembra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho správneho súdu označeným v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhujú napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ 1 je stavebníkom stavby „Rezidencia KALVÁRKA“ na pozemkoch registra C parc. č. 4099 a 4100 v k. ú. Nitra. Na základe jeho žiadosti stavebný úrad ako prvostupňový správny orgán stavebným povolením z 11. augusta 2023 povolil začatie stavby. Rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu z 12. januára 2024 bolo uvedené stavebné povolenie potvrdené.

3. Žalobca, ktorý je spoluvlastníkom pozemkov a stavieb, ktoré sa nachádzajú na západnej strane pozemkov, na ktorých má byť stavba postavená, a majú s nimi spoločnú hranicu, podal správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu v tejto veci, v ktorej argumentoval, že uskutočnením povolenej stavby mu hrozí vznik závažnej ujmy. Správny súd v Bratislave uznesením priznal správnej žalobe odkladný účinok, avšak rozsudkom č. k.

1S 24/2024-359 z 11. februára 2025 správnu žalobu zamietol. Žalobca proti rozsudku správneho súdu podal kasačnú sťažnosť, v ktorej požiadal aj o priznanie odkladného účinku podľa § 447 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“).

4. Najvyšší správny súd napadnutým uznesením priznal kasačnej sťažnosti žalobcu odkladný účinok. Sťažovateľom bolo napadnuté uznesenie doručené 3. októbra 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu argumentovali tým, že:

a) Najvyšší správny súd objektívne právnou argumentáciou nevyhodnotil namietanú hrozbu závažnej ujmy na strane žalobcu ako predpokladu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Žalobca nekvalifikoval ujmu ako závažnú, zotrval len na hrozbe nenapraviteľnej ujmy, čo je v protiklade s náležitosťami vyžadovanými v konštantnej judikatúre. Neprihliadol ani na požiadavku proporcionality pri posúdení primeranosti ujmy, ktorá by mala prevyšovať do úvahy prichádzajúcu ujmu opačnej procesnej strany. Najvyšší správny súd si v tejto súvislosti nesplnil svoju povinnosť riadne zistiť skutkový a právny stav veci, v dôsledku čoho poškodil oprávnené záujmy sťažovateľa v prvom rade.

b) Z platnej právnej úpravy je zrejmé, že splnenie podmienok verejného záujmu nemusí súvisieť s verejnoprospešnosťou stavby. V preskúvanom prípade sa v lokalite realizácie stavby zveľadí a zvýši úroveň bývania pre celé územie okolo stavby – bytového domu, čo má verejnoprospešný efekt.

c) Dotknuté právne predpisy najvyšší správny súd aplikoval nesprávne, keď poskytol ochranu nesprávne časovo i vecne uplatnenému nároku až v rámci stavebného konania napriek tomu, že problematika umiestnenia stavby a svetlotechniky už bola vyriešená v rámci územného konania. Dotknutá stavba je povolená podľa územného plánu, a preto sa na ňu nevzťahujú požiadavky na výstavbu rodinných domov. V tejto veci sú neaplikovateľné ustanovenia týkajúce sa určenia vzdialenosti medzi rodinnými domami podľa § 6 ods. 5 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Správny orgán mal v tomto prípade aplikovať výlučne § 6 ods. 1 vyhlášky, ku ktorého splneniu podmienok v stavebnom konaní preukázateľne došlo.

d) Najvyšší správny súd nerešpektoval ani výnimočnosť inštitútu „*priznaného odkladného účinku*“ v napadnutom uznesení, pretože jeho využitie riadne neodôvodnil.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti, ktoré je podľa sťažovateľov nedostatočne odôvodnené.

7. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04).

8. V § 447 ods. 1 SSP sú ustanovené dve podmienky na vyhoviecie návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačným súdom. Podľa prvej má v dôsledku právnych následkov napadnutého rozhodnutia správneho súdu hroziť závažná ujma a podľa druhej priznanie odkladného účinku nesmie byť v rozpore s verejným záujmom. Správny súdny poriadok vo vzťahu k rozhodovaniu o odkladnom účinku odkazuje na primerané použitie § 186 až § 189 SSP okrem lehôt podľa § 187 ods. 1 a 3 SSP.

9. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že vo svojej podstate je priznanie odkladného účinku kasačnej žalobe podľa § 447 ods. 1 SSP dočasným rozhodnutím, a nie rozhodnutím vo veci samej, pričom následky z neho plynúce nie sú konečné a nezmeniteľné (m. m. III. ÚS 468/2018, I. ÚS 158/2020, I. ÚS 135/2022). Posúdenie splnenia podmienok na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti je zásadne vecou konajúceho najvyššieho správneho súdu, pričom k prieskumu posúdenia existencie a naplnenia týchto podmienok nie je ústavný súd v zásade oprávnený. Podstatou prieskumu takého rozhodnutia tak môže byť len obmedzený test ústavnosti, t. j. posúdenie, či má rozhodnutie o (ne)priznaní odkladného účinku zákonný podklad, či bolo vydané príslušným orgánom a taktiež či nie je prejavom svojvôle, najmä či je náležite odôvodnené.

10. Keďže aj v preskúvanom konaní o priznaní odkladného účinku kasačnej sťažnosti musia byť rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základnému právu na súdnu ochranu (napr. I. ÚS 295/2021), ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zamerá na posúdenie, či najvyšší správny súd v napadnutom uznesení ústavne akceptovateľným spôsobom vysvetlil dôvody priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti žalobcu.

11. Ústavný súd sa oboznámil s dôvodmi napadnutého uznesenia, ktoré preskúmal v kontexte argumentácie sťažovateľov predloženej v ich ústavnej sťažnosti. Tá je založená na námietkach nedostatočného a arbitrárneho odôvodnenia napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu, ktorý nesprávne vyhodnotil splnenie podmienok na priznanie odkladného účinku kasačnej žalobe (existenciu závažnej ujmy i ohrozenia verejného záujmu), a námietke nemožnosti skúmania podmienok svetlotechniky v rámci konania o stavebnom povolení.

12. Po preskúmaní obsahu napadnutého uznesenia ústavný súd dospel k záveru, že najvyšší správny súd sa pri rozhodovaní v tejto veci nedopustil svojvôle, pretože správne vychádzal zo zmyslu a obsahu ustanovení Správneho súdneho poriadku právne regulujúcich priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Odôvodnenie naplnenia podmienok priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti v napadnutom uznesení zároveň nevybočilo z medzí ústavnosti. Najvyšší správny súd svoje rozhodnutie ústavne konformne odôvodnil, keď vo vzťahu k námietke nedostatočného odôvodnenia vzniku hrozby závažnej ujmy v napadnutom uznesení poukázal na nedodržanie odporúčania dotknutých platných právnych predpisov v požiadavke vzájomného odstupu rodinných domov, ktorý bol správnymi orgánmi skrátený len na polovičný, čo predstavuje hrozbu dostatočne závažnej ujmy na právach žalobcu ako vlastníka susedného rodinného domu (pozri body 5, 6 a 7 napadnutého uznesenia). Pri odôvodnení nenaplnenia druhej podmienky priznania odkladného

účinku prezentujúcej povolenú stavbu ako stavbu verejnoprospešného charakteru slúžiacu verejnému záujmu najvyšší správny súd poukázal na skutkové zistenia týkajúce sa účelu tejto stavby (zazmluvnené súkromné byty), ktorý slúži typicky súkromným záujmom (bod 8 napadnutého uznesenia). V súlade s princípom proporcionality sa najvyšší správny súd zaoberal aj namietanou hrozbou finančnej ujmy sťažovateľa 1, pričom zdôraznil irelevantnosť tohto argumentu pri posúdení odkladného účinku kasačnej sťažnosti, pretože táto je spôsobená tým, že predčasne a s vedomím vlastného rizika uzatvoril v súlade so svojimi ekonomickými záujmami zmluvy, ktoré nemusia byť naplnené. Najvyšší správny súd tiež poukázal na to, že vecnú argumentáciu sťažovateľov týkajúcu sa otázok posúdenia oprávnenosti kasačnej sťažnosti (podmienky svetlotechniky a ďalšiu argumentáciu) nebol oprávnený skúmať a posúdiť pri rozhodovaní o tomto procesnom návrhu.

13. Podľa ústavného súdu právne závery prijaté najvyšším správnym súdom nemožno považovať za neodôvodnené a ani za arbitrárne, t. j. také, ktoré by boli založené na právnych záveroch, ktoré nemajú oporu v zákone, resp. popierajú podstatu, zmysel a účel v napadnutom konaní aplikovaných ustanovení. Vzhľadom na obsah ústavnej sťažnosti tak ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia dostali z materiálneho hľadiska odpovede na nimi predloženú argumentáciu vo vzťahu k naplneniu podmienok odkladného účinku kasačnej sťažnosti, pričom prijaté závery sú konzistentné a ústavne prijateľné.

14. Ústavný súd tak uzatvára, že po posúdení ústavnej sťažnosti z hľadiska kompetencií zverených mu ústavou, t. j. z pozície orgánu ochrany ústavnosti a v rámci, ako už uviedol, obmedzeného testu ústavnosti, nezistil možnosť porušenia základného práva sťažovateľov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani ich práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu